

BAUTA

(Martin Vestlien)

Allegro marcia

Sverre Børgh

T

Å jø-je meg som alle nå er blitt velsigna from-me! Dem

B

jø-je meg å jø-je meg å jø-je meg som alle nå er blitt så from-me! Dem

finner dikta mine rå ja bannsatt rå og dom-me! Ja dom-me! Så

dim. poco a poco p

sør-gelig, så sør-gelig, så sør-gelig, så sør-gelig o li o

Men skitt, men skitt i det, men skitt, men skitt i det! Men

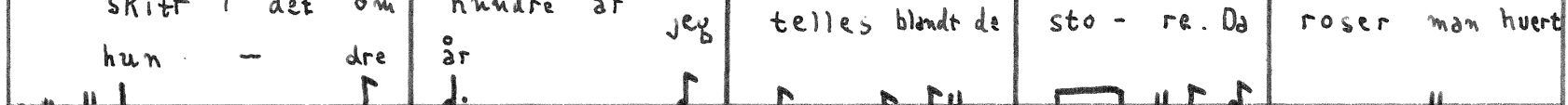
lei! Men skitt i det! Skitt i det men skitt Om

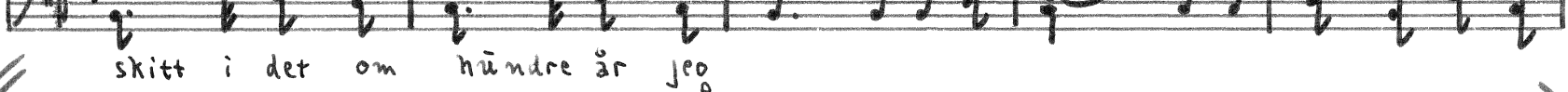
Men skitt i det Men skitt men

skitt i det om hundre år jeg telles blandt de sto-re. Da roser man hvert

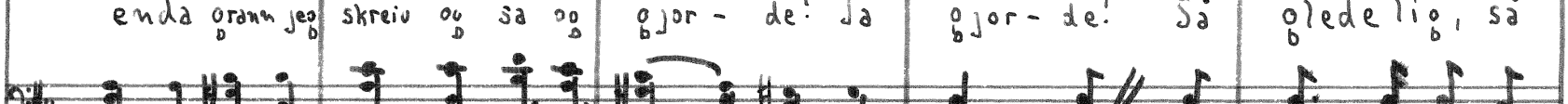
hun - dre år

skitt i det om hundre år jeg

enda grunn jeg skreiv og sa og gjør-de! Ja gjør-de! Så glede lig, så

gle-delig, så gledelig så gledelig o li - o lei!

Pesante

al - le fra Sko - gen ja og fram i
 Oo al - le helt fra Skogen ja og li - ke fram i

al - le helt fra sko - gen ja og al - le fra Sko - gen fram i

Lau - ta så skram - ler dem inn pen - ger gutt og

Lau - ta så skramler dem inn penger gutt så skramler dem inn penger gutt og

Lau - ta så skram - ler dem inn pen - ger gutt og

rei - ser meg en bauta!

reiser meg og reiser meg en bauta! Ja, bau - ta, ja bau -

rei - ser meg en bauta!

ta! Så underlig, så underlig, så underlig, så underlig o

li - o - lei o la!

Oglo mai 1949,
 omarbeidet Bergen januar 1969